

Duurzame bewustwording in Wereldpaviljoen Steyl

Door Sven Poels

Kloosterdorp Steyl kent vele bezienswaardigheden. Een daarvan is het Wereldpaviljoen van de Floriade 2012 dat een permanente verblijfplaats heeft gekregen in de voormalige drukkerij van Missiehuis Steyl. 'Wereldreizigers' kunnen er een culturele, educatieve en recreatieve 'trip' maken naar het Midden-Amerikaanse land Nicaragua. Natuurlijk niet écht, maar de allerkleinsten onder ons zullen dat, eenmaal gearriveerd in de aankomsthal van 'San Pedro Airport', gauw vergeten.

Het internationale avontuur begint al bij het kopen van het toegangskaartje in 'La Cantina'. Je ontvangt namelijk niet zomaar een bewijs, maar een heus paspoort én een vliegticket naar San Pedro. Vervolgens kun je elke 20 minuten instappen in de compleet gerenoveerde Fokker 50, die je middels een (gelukkig niet al te lange) virtuele reis naar het Midden-Amerikaanse land brengt. Menig kinderhartje zal dan al sneller beginnen te kloppen.

Eenmaal aangekomen bij de gastvrije Spaanstalige douane („*Cómo estás señor?*“) wordt je paspoort gecheckt en krijg je (weer in het Nederlands) uitleg over de diverse activiteiten en trekpleisters, die overigens ook allemaal vermeld staan in je paspoort. Zo kun je op de redactie (*'el periódico'*) journalistje spelen, in het internetcafé naar filmpjes kijken over het leven in Nicaragua, en in de marktkraam (*'mercado'*) groente en fruit verkopen.

Het leidmotief: kinderen kennis laten maken met een andere cultuur, om ze zo te laten reflecteren op de eigen, 'vanzelfsprekende' welvaart.

Want vanzelfsprekend, dat is het allerminst, vertelt één van de vrijwilligers terwijl ik word rondgeleid op het 'dorpsplein', met onder andere een gemeentehuis, bank, kerk, fabriek, school, huis, cacaoplantage, theaterruimte en postkantoor. „Nederlandse kinderen zijn gewend om alles nieuw te krijgen, zonder er wat voor te doen. Hier zien ze dat dit niet overal zo is, en dat je ook afvalproducten kunt hergebruiken. Het geeft ze een bredere kijk op de samenleving en laat ze stilstaan bij het belang van eerlijke handel en duurzaamheid.“

Ik laat het nog even op me inwerken, terwijl ik op het speel- en zitterras de aardbol met verbroederde wereldkinderen bekijk. Het symboliseert de utopie van anti-apartheidsstrijder Nelson Mandela (1918-2013), die ooit zei:

„Het is waar dat kinderen met elkaar kunnen communiceren zonder elkaars taal te spreken. Het is een uitdaging om kinderen met verschillende achtergronden bij elkaar te brengen zodat ze die gave kunnen gebruiken om elkaar te leren kennen. Alleen als we elkaar leren kennen krijgen we respect voor elkaars overeenkomsten en verschillen om in vrede te kunnen samenleven.“

Een duurzame kijk op de wereld waar niet alleen kinderen wat van zouden kunnen leren. En een droombeeld dat heel even werkelijkheid wordt in het Wereldpaviljoen Steyl.

Sven Poels (1988) is cultuurwetenschapper en freelance journalist.